

Lucas 7,11 – 50

- 11 En het gebeurde in het vervolg
dat hij naar een stad ging, genaamd Naïn.
En zijn leerlingen en een talrijke menigte gingen met hem mee.
- 12 Zodra hij dan de poort van de stad naderde,
en zie, een gestorvene werd uitgedragen,
een enige zoon voor zijn moeder.
En zij was weduwe.
En een aanzienlijke menigte van de stad was met haar.
- 13 En toen de Heer haar zag,
werd hij met innerlijke ontferming met haar bewogen.
En hij zei haar:
‘Ween niet!’
- 14 En erbij gekomen
raakte hij de baar aan.
De drágers echter hielden stil.
En hij zei:
‘Jongeman,
jón zeg ik:
‘Sta op.’’
- 15 En de dode ging overeind zitten
en begon te praten.
En hij gaf hem aan zijn moeder.
- 16 Vrees dan beving allen.
En zij verheerlijkten God,
zeggend:
‘Een groot profeet is onder ons opgestaan’
en
‘God heeft zijn volk bezocht’.
- 17 En dit woord ging uit in heel Judea, over hem, en de gehele omtrek.
- 18 En aan Johannes deden zijn leerlingen bericht over al deze dingen.
En nadat hij een tweetal van zijn leerlingen bij zich had geroepen,
19 stuurde Johannes (hen) tot de Heer,
zeggend:
‘Bent ú degene die komen zou
of moeten we op een ander wachten?’
- 20 Toen dan de mannen bij hem waren aangekomen,
zeiden ze:
‘Johannes de Doper heeft ons tot u gezonden,
zeggend:
“Bent ú degene die komen zou
of moeten wij op een ander wachten?”’
- 21 Op dat uur genas hij velen van ziekten en gesels en boze geesten.
En vele blinden begenadigde hij met zien.
- 22 En ten antwoord zei hij hun:
‘Gaat, doet bericht aan Johannes wat u gezien en gehoord hebt.
Blinden zien op.
Lammen lopen rond.
Melaatsen worden gereinigd.
En doven horen.
Doden worden opgewekt.
Armen worden van goed nieuws voorzien.
- 23 En zalig is degene indien hij geen aanstoot aan mij neemt.’
- 24 Toen dan de boden van Johannes weggegaan waren,
begon hij te zeggen tot de scharen over Johannes:
‘Wat zijn jullie uitgegaan naar de woestijn om te aanschouwen?’

Een riet, door de wind bewogen?
 25 Maar wat zijn jullie uitgegaan om te zien?
 Een mens, in weelderige kleding gehuld?
 Zie, zij die in heerlijke kleding en in overdaad leven, zijn in de koningshuizen.
 26 Maar wat zijn jullie uitgegaan om te zien?
 Een profeet?
 Ja, ik zeg jullie:
 27 Deze is over wie geschreven staat:
 “Zie, ik zend mijn bode uit voor uw aangezicht,
 die uw weg bereiden zal voor u heen.”
 28 Ik zeg u:
 “Groter onder de geboren en van vrouwen dan Johannes is niemand.
 De kleinste in het koninkrijk van God echter is groter dan hij.”
 29 En al het volk, dat het gehoord had, en de tollenaars rechtvaardigden God,
 omdat ze gedoopt waren met de doop van Johannes.
 30 De Farizeeën en de wetgeleerden echter verwierpen de raad van God voor zichzelf
 omdat ze niet door hem gedoopt waren.
 31 Waarmee dan zal ik de mensen van dat geslacht vergelijken?
 En waaraan zijn zij gelijk?
 32 Ze zijn gelijk aan kleine kinderen,
 die op de markt zitten en elkaar toeroepen hetgeen men zegt:
 “Wij hebben voor jullie op de fluit gespeeld,
 en jullie hebben niet gedanst.
 Wij hebben klaagliederen gezongen,
 maar jullie hebben niet geweend.”
 33 Want Johannes de Doper is gekomen,
 die geen brood at, noch wijn dronk.
 En jullie zeggen:
 “Een demon heeft hij!”
 34 De Mensenzoon is gekomen,
 die eet en drinkt.
 En jullie zeggen:
 “Zie, een veelvraat en een wijndrinker,
 een vriend van tollenaars en zondaars.”
 35 En de wijsheid is door al haar kinderen gerechtvaardigd.’
 36 Iemand dan vroeg hem, van de Farizeeën, dat hij met hem at.
 En nadat hij het huis van de Farizeeër was binnengegaan,
 ging hij aanliggen.
 37 En zie een vrouw, die in de stad een zondares was,
 en die opgemerkt had dat hij aanzat in het huis van de Farizeeër,
 die een alabast van mirre had meegebracht
 38 en die was gaan staan achter, bij zijn voeten, wenend,
 begon met de tranen zijn voeten nat te maken.
 En met de haren van haar hoofd wiste ze die af.
 En zij kuste voortdurend zijn voeten
 en zalfde die met mirre.
 39 Toen dan de Farizeeër die hem geroepen had, het zag,
 sprak hij in zichzelf, zeggende:
 ‘Deze, als hij een profeet was, zou geweten hebben
 wie en wat voor soort vrouw het is die hem aanraakt,
 dat zij een zondares is.’
 40 En Jezus sprak ten antwoord tot hem:
 ‘Simon,
 ik heb je iets te zeggen.’
 Hij dan,
 ‘Meester,
 spreek,’

zegt:

41 'Twee schuldenaren waren er voor de schuldeiser.
De één was vijfhonderd denariën verschuldigd,
maar de ander vijftig.

42 Omdat zij niets hadden om te betalen,
was hij beiden genadig.
Wie dan van hen zal hem het meest liefhebben?"

43 Simon dan sprak ten antwoord:
'Ik veronderstel,
voor wie hij het meest genadig was?'

Hij dan sprak tot hem:
'Je hebt juist geoordeeld.'

44 En nadat hij zich tot de vrouw gewend had,
zei hij Simon:
'Zie je die vrouw?
Ik ben uw huis binnengegaan,
water voor mij met het oog op de voeten hebt u niet gegeven,
Zij dan heeft met haar tranen van mij de voeten natgemaakt
en met haar haren afgewist.

45 Een kus aan mij hebt u niet gegeven.
Zij dan vanaf dat ik binnenging, is niet opgehouden
om van mij de voeten te kussen.

46 Met olie hebt u mijn hoofd niet gezalfd.
Zij dan heeft met mirre mijn voeten gezalfd.

47 Omwille hiervan zeg ik u:
"Haar zonden zijn haar vergeven, vele,
omdat zij veel liefhad.
maar wie weinig wordt vergeven,
heeft weinig lief."

48 Hij dan zei haar:
'Van u zijn de zonden vergeven.'

49 En degene die mee aanzaten, begonnen in zichzelf te zeggen:
'Wie is deze, die zelfs zonde vergeeft?'

50 Hij dan zei tot de vrouw:
'Uw geloof heeft u gered.
Ga heen in vrede!'